

Dossier de Premsa // Dosier de Prensa

MONS COMPARTITS MUNDOS COMPARTIDOS

ASTRID LOZANO

CECILIA MONTOBBIO CAMPA

GERMANIA MORA MACÍAS

GLÒRIA SOLANS

JÚLIA TUXANS

MARC PUIG I PÉREZ

ORGANITZAT · ORGANIZA



Institut d'Estudis
Fotogràfics
de Catalunya



L'IEFC exposa **Mons compartits** al Festival Off 2018 de Perpinyà

L'IEFC presenta, en el marc del Visa Off de Perpinyà, un conjunt de sis projectes de reportatge documental sobre la diversitat de situacions i vivències humanes -no massa allunyades del nostre centre vital- sota l'autenticitat del terme *compartir*.

Aquests reportatges han estat realitzats per fotògrafes i fotògrafs formats a l'IEFC que s'han incorporat recentment al món professional: Astrid Lozano, Cecília Montobbio Campa, Germana Mora Macías, Glòria Solans, Júlia Tuxans i Marc Puig i Pérez.

L'exposició es pot veure del 1 al 16 de setembre de 2018, a l'Ajuntament de Perpinyà, Sala Paul Alduy, Plaça de la Llotja, Perpinyà.

Horari: dilluns a diumenge de 10h a 19h.

Comissariat: Departament d'Activitats Culturals de l'IEFC.

Exposició organitzada per l'INSTITUT D'ESTUDIS FOTOGRÀFICS DE CATALUNYA, presentada en el marc del *Festival Off Perpinyà 2018*, amb el suport de *Visa pour l'image*.

El IEFC expone **Mundos compartidos** en el Festival Off 2018 de Perpignan

El IEFC presenta, en el marco del Visa Off de Perpignan, un conjunto de seis proyectos de reportaje documental sobre la diversidad de situaciones y vivencias humanas -no alejadas de nuestro centro vital- bajo la autenticidad del término *compartir*.

Estos reportajes han sido realizados por fotógrafas y fotógrafos formados en el IEFC que se han incorporado recientemente en el mundo profesional: Astrid Lozano, Cecilia Montobbio Campa, Germana Mora Macías, Glòria Solans, Júlia Tuxans y Marc Puig i Pérez.

La exposición se puede ver del 1 al 16 de septiembre de 2018, en el Ayuntamiento de Perpignan, Sala Paul Alduy, Place de la Loge, Perpignan.

Horario: lunes a domingo de 10h a 19h.

Comisariado: Departamento de Actividades Culturales del IEFC.

Exposición organizada por el INSTITUT D'ESTUDIS FOTOGRÀFICS DE CATALUNYA, presentada en el marco del *Festival Off Perpignan 2018*, con el soporte de *Visa pour l'image*.

MONS COMPARTITS

Habituat a viure cadascú el seu propi món, ens sobta la diversitat de situacions i vivències que podem trobar no massa lluny del nostre centre vital. **Compartir**, aquesta paraula tan comú a la xarxa ha quedat com un recurs accessible i il·lusori, però si reflexionem sobre el sentit de la paraula i li donem una perspectiva documental ens podem trobar en la realitat amb un autèntic conjunt de **mons compartits**, com es constata en els següents projectes fotogràfics:

GENI LOZANO. CATALUNYA RÀDIO, WASHINGTON.

El cas de la corresponsal de premsa a l'estranger que **comparteix** dues realitats, la del país d'origen i la d'aquell món nou on és enviada a informar sobre una realitat certament diferent.

SINCERA I VALENTA. També ens podem trobar mons **compartits** però que esdevenen en temps diferents. Un diàleg obert entre les fotografies del passat i del present amb la dona com a protagonista.

TRADICIÓ GITANA. La comunitat gitana conserva un ritual com és el de la boda que ha perdurat en el temps i que **comparteix** una realitat que es mou entre la tradició i el canvi.

ESPIGOLADORS. La societat dels excedents **comparteix** espais amb aquella altra part de la societat que està plenament conscienciada amb el tema i que aposta per organitzacions que lluiten contra aspectes com el malbaratament alimentari.

RETRATS DE L'EXCÉS. Una mirada sobre el lleure on el consum de l'alcohol és **compartit** entre la gent jove i acaba quedant integrat com a pràctica quotidiana.

DONES, JOVES I PAGESES. Quatre protagonistes **comparteixen** el canvi generacional i l'apoderament de la dona a la pagesia.

MUNDOS COMPARTIDOS

Habitados a vivir cada uno en su propio mundo, nos sorprende la diversidad de situaciones y vivencias que nos podemos encontrar sin alejarnos de nuestro centro vital. **Compartir**, esta palabra tan común en la red ha quedado como un recurso accesible e ilusorio, pero si reflexionamos sobre el sentido de la palabra y le damos una perspectiva documental nos podemos encontrar en la realidad con un conjunto de auténticos **mundos compartidos**, como se constata en los siguientes proyectos fotográficos:

GENI LOZANO. CATALUNYA RÀDIO, WASHINGTON.

La corresponsal de premsa en el extranjero **comparte** dos realidades: la del país de origen y la del nuevo mundo donde ha sido enviada para informar sobre una realidad diferente.

SINCERA Y VALIENTE. También se pueden encontrar mundos **compartidos** pero que se convierten en tiempos diferentes. Un diálogo abierto entre las fotografías del pasado y del presente con la mujer como protagonista.

TRADICIÓN GITANA. La comunidad gitana conserva un ritual, el de la boda, que ha perdurado en el tiempo y que **comparte** una realidad que se mueve entre la tradición y el cambio.

ESPIGADORES. La sociedad de los excedentes **comparte** espacios con aquella otra parte de la sociedad que está plenamente conscienciada sobre el tema y que apuesta por organizaciones que luchan contra el desperdicio alimentario.

RETRATOS DEL EXCESO. Una mirada sobre el ocio y el consumo de alcohol cuando es **compartido** entre la gente joven hasta integrarlo como una práctica cotidiana.

MUJERES, JÓVENES Y CAMPESINAS. Cuatro protagonistas **comparten** el cambio generacional y el empoderamiento de la mujer en el campesinado.

SELECCIÓ DE FOTOS · SELECCIÓN DE FOTOS



GENI LOZANO. CATALUNYA RÀDIO, WASHINGTON Astrid Lozano



TRADICIÓ GITANA Germania Mora Macías



ESPIGOLADORS Glòria Solans



SINCERA I VALENTA Cecília Montobbio Campa



RETRATS DE L'EXCÉS Júlia Tuxans



DONES, JOVES I PAGESES Marc Puig i Pérez



Foto: Elisa Blanco

ASTRID LOZANO

(Barcelona, 1974)

astridlozanofotografia.com

Sóc llicenciada en Filologia Anglesa per la Universitat de Barcelona i Màster en Literatura Anglesa per la Universitat d'Urbana-Champaign (Illinois, EUA). Els meus estudis a l'IEFC m'han permès explorar les possibilitats tècniques i artístiques de la narració fotogràfica, un llenguatge que m'ha portat a descobrir nous diàlegs dins de les històries quotidianes, de les quals sempre n'he estat una apassionada. El reportatge és el mitjà on més còmodament puc conèixer la pluralitat de la realitat que ens envolta, explorar-la i captar-la per continuar escoltant i explicant històries.

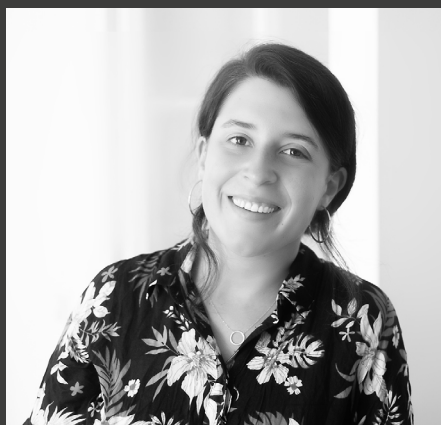
Soy licenciada en Filología Inglesa por la Universidad de Barcelona y Máster en Literatura Inglesa por la Universidad de Urbana-Champaign (Illinois, EE. UU.). Mis estudios en el IEFC me han permitido explorar las posibilidades técnicas y artísticas de la narración fotográfica, un lenguaje que me ha llevado a descubrir nuevos diálogos dentro de las historias cotidianas, de las cuales siempre he sido una apasionada. El reportaje es el medio donde más cómodamente puedo conocer la pluralidad de la realidad que nos rodea, explorarla y captarla para continuar explicando, escuchando y contando historias.

GENI LOZANO. CATALUNYA RÀDIO, WASHINGTON

En l'era tecnològica en què ens movem, estem acostumats a aconseguir, literalment, i després d'un clic dels nostres dits, tot tipus d'informació. La tasca periodística és crucial per oferir rigor a la pluralitat informativa en què ens veiem immersos. La importància d'aquesta tasca es fa encara més patent en el treball de corresponsal. Desarraïgat del país, dels amics i, en molts casos, de la família, el corresponsal navega en un món de referències per descobrir, paisatges completament nous i cultures i llengües que l'indueixen a qüestionar allò propi. M'interessa aquesta confrontació de l'individu amb una realitat lleugerament estranya amb l'imperatiu d'intentar racionalitzar-la i comprendre-la per a després explicar-la, el que forçosament implica una constant negociació entre el propi origen i el lloc de destí.

GENI LOZANO. CATALUNYA RÀDIO, WASHINGTON

En la era tecnològica en que nos movemos, estamos acostumbrados a conseguir, literalmente, y tras un clic de nuestros dedos, todo tipo de información. La tarea periodística es crucial para ofrecer rigor a la pluralidad informativa en la que nos vemos inmersos. La importancia de esta tarea se hace aún más patente en el trabajo del corresponsal. Desarraigado de país, amigos y, en muchos casos, de familia, el corresponsal navega en un mundo de referencias para descubrir paisajes, culturas y lenguas que le inducen a cuestionar lo propio. Me interesa esta confrontación del individuo con una realidad ligeramente extraña con el imperativo de intentar racionalizarla y comprenderla para luego explicarla, lo que forzosamente implica una constante negociación entre el propio origen y el lugar de destino.



Autoretrat

CECILIA MONTOBBIO CAMPA

(Barcelona, 1988)

cecimontobbio.com

 @cecimontobbio

Des que recordo, tinc interès per la imatge i la creativitat. No és fins fa uns anys que vaig decidir donar-li espai a aquesta part de mi en iniciar els estudis de fotografia a l'IEFC. Aquest interès inicial s'ha convertit, ara, en la necessitat vital que per a mi és parlar a través de la fotografia. Els meus projectes personals han estat exposats i publicats, entre d'altres, al festival Stripart, Art Gallery i Photogenic Festival.

Desde que recuerdo, tengo interés por la imagen y la creatividad. No es hasta hace unos años que decidí darle espacio a esa parte de mí al iniciar los estudios de fotografía en el IEFC. Ese interés inicial se ha convertido, ahora, en la necesidad vital que para mí es hablar a través de la fotografía. Mis proyectos personales han sido expuestos y publicados, entre otros, en el festival Stripart, Art Gallery y Photogenic Festival.

SINCERA I VALENTA

Així que en lloc de voler agradar, que sigui sincera. I valenta.
Chimamanda Ngozi Adichie

La recopilació de fotografies antigues amb la dona com a protagonista és el meu punt de partida. Posteriorment, he retratat a dones contemporànies en quotidianitat propera amb aquelles d'altres temps, per tal d'entrellagar diferents estils de vida, tendències, objectius i moments. Reflectir, sense manipular l'espai, la seva identitat i representar la varietat del conjunt. El diàleg entre elles traspasa el temps i deixa llibertat a tot el que les observi. No pretenc comparar, ni fer una crítica, ni establir un judici. Intento parlar més enllà dels rols, d'allò universal que les relaciona i les fa úniques.

SINCERA Y VALIENTE

Así que en lugar de querer agradar, que sea sincera. Y valiente.
Chimamanda Ngozi Adichie

La recopilación de fotografías antiguas con la mujer como protagonista es mi punto de partida. Posteriormente, he retratado a mujeres contemporáneas en cercana cotidianidad con aquellas de otros tiempos, con el fin de entrelazar diferentes estilos de vida, tendencias, objetivos y momentos. Reflejar, sin manipular el espacio, su identidad y representar la variedad del conjunto. El diálogo entre ellas traspasa el tiempo y deja libertad a todo el que las observe. No pretendo comparar, ni hacer una crítica, ni establecer un juicio. Intento hablar más allá de los roles, de lo universal que las relaciona y las hace únicas.



Autoretrat

GERMANIA MORA MACÍAS

(Ecuador, 1980)

germaniamora.com

 @germania_mora

 Germania Mora

Vaig descobrir la càmera com una eina per registrar realitats ignorades.

He treballat en projectes de desenvolupament i ajuda humanitària. Aquesta experiència va despertar la meua inquietud per les diferents cultures i em va ajudar a captar l'emotiva expressió d'uns testimonis que mai haguessin estat relatats.

Vaig estudiar fotografia a l'IEFC. Els meus projectes s'han exposat al C.C. Tomasa Cuevas, al Festival Lumix i a Santo Domingo dels Tsáchilas, Equador. Actualment treballo en l'edició del meu projecte sobre els supervivents de Manabi, Equador, després del terratrèmol sofert l'any 2016.

A través de la meua passió per la fotografia puc explicar històries al món.

Descubrí la cámara como una herramienta para registrar realidades ignoradas.

He trabajado en proyectos de desarrollo y ayuda humanitaria. Esta experiencia despertó mi inquietud por las diferentes culturas y me ayudó a captar la emotiva expresión de unos testimonios que nunca hubiesen sido contados.

Estudié fotografía en el IEFC. Mis proyectos se han expuesto en el C.C. Tomasa Cuevas, en el Festival Lumix y en Santo Domingo de los Tsachilas, Ecuador. Actualmente trabajo en la edición de mi proyecto sobre los supervivientes de Manabi, Ecuador, tras el terremoto sufrido en 2016.

A través de mi pasión por la fotografía puedo contar historias al mundo.

TRADICIÓ GITANA

En aquest projecte vaig indagar sobre un col·lectiu humà que ha estat present des de temps immemorials, una ètnia molt estesa i amb identitat pròpia: la gitana.

En aquesta cultura és habitual que el cap de família, com a "home de la casa", sigui qui triï el futur marit amb qui han de casar-se les joves solteres.

Seguint la tradició, primer es formalitza la petició i després es realitza el corresponent casament. En aquest ritual, l'esdeveniment més important s'anomena *Yeli*, o la prova del mocador, també coneguda com "les tres roses", que la realitza una dona de la comunitat coneguda com la "ajuntadora". Aquest costum posa de manifest la virginitat de la núvia, per això, és un orgull mostrar el mocador als convidats per confirmar que la núvia és pura i no deshonra a la seva família.

TRADICIÓN GITANA

En este proyecto indagué sobre un colectivo humano que ha estado presente desde tiempos inmemoriales, una etnia muy extendida y con identidad propia: la gitana.

En esta cultura es común que el cabeza de familia, como "hombre de la casa", sea quien elija el futuro marido con quien deben casarse las jóvenes solteras.

Siguiendo la tradición, primero se formaliza el pedimento y después se realiza la correspondiente boda. En este ritual, el acontecimiento más importante se le denomina *Yeli*, o la prueba del pañuelo, también conocida como "las tres rosas", que la realiza una mujer de la comunidad conocida como la "ajuntadora". Esta costumbre pone de manifiesto la virginidad de la novia, por ello, es un orgullo mostrar el pañuelo a los invitados para confirmar que la novia es pura y no deshonra a su familia.



Foto: Pere Barreno

GLÒRIA SOLANS

(Barcelona, 1977)

gloriasolans.com

 @gloria_solans

 Glòria Solans

Graduada en Fotografia per l'IEFC, s'especialitza en fotoreportatge, base actual del seu treball com a professional. La fotografia es converteix, entre les seves mans, en una eina per oferir veu a situacions poc conegudes, i posar de relleu les seves causes i conseqüències. L'estil directe i els temes socials són presents en la major part dels seus projectes fotoperiòdístics. Les seves fotografies han estat premiades en diverses ocasions.

Graduada en Fotografía por l'IEFC, se especializa en fotorreportaje, base actual de su trabajo como profesional. La fotografía se convierte, entre sus manos, en una herramienta para ofrecer voz a situaciones poco conocidas y poner de relieve sus causas y consecuencias. El estilo directo y los temas sociales están presentes en la mayor parte de sus proyectos fotoperiódísticos. Sus fotografías han sido premiadas en varias ocasiones

ESPIGOLADORS

Cada any es rebutgen 1.300 milions de tones de menjar.

Espigoladors és una organització que lluita contra el malbaratament alimentari amb l'objectiu de recuperar el valor dels aliments i concebre'ls com un recurs i no com un residu.

L'organització col·labora amb productors que cedeixen dels seus camps els cultius que no es recullen, ja sigui per excedents de producció, per estètica o per excessiva maduració, tasca realitzada per grups de voluntaris.

Els aliments recuperats tenen diverses sortides: canalitzar-se a través d'entitats benèfiques; transformar-se en mermelades, compotes o cremes; i utilitzar-se en esdeveniments culinaris basats en aliments 100% recuperats.

ESPIGADORES

Cada año se desechan 1.300 millones de toneladas de comida.

Espigoladors (Espigadores) es una organización que lucha contra el desperdicio alimentario con el objetivo de recuperar el valor de los alimentos y concebirlos como un recurso y no como un residuo.

La organización colabora con productores que ceden de sus campos los cultivos que no se recolectan, ya sea por excedentes de producción, por estética o por excesiva maduración, tarea realizada por grupos de voluntarios.

Los alimentos recuperados tienen varias salidas: canalizarse a través de entidades benéficas; transformarse en mermeladas, compotas o cremas; y utilizarse en eventos culinarios basados en alimentos 100% recuperados.



Foto: Pau Jerez

JÚLIA TUXANS

(Granollers, 1995)

juliatuxans.com

Formada a l'IEFC, s'especialitza en fotografia de reportatge i documental. Ha col·laborat amb el diari La Vanguardia en diferents àrees de treball. Els seus projectes han estat seleccionats en la convocatòria de fotoperiodisme Clic 2017, i ha rebut un premi de fotoperiodisme al Festival Gollut del mateix any. La seva obra ha estat exposada en diversos centres de Barcelona, com Meeting Point Gallery.

Segons les seves paraules: "Sóc una addicta a la revolució de les consciències. No m'agrada aquesta societat quieta i callada; repetitiva i adormida. Vull que les meves fotografies arribin a influenciar les ments de la gent perquè visquin, pensin i reivindiquin".

Formada en el IEFC, se especializa en fotografía de reportaje y documental. Ha colaborado con el diario La Vanguardia en diferentes áreas de trabajo. Sus proyectos han sido seleccionados en la convocatoria de fotoperiodismo Clic 2017, y ha recibido un premio de fotoperiodismo en el Festival Gollut del mismo año. Su obra ha sido expuesta en diversos centros de Barcelona, como Meeting Point Gallery.

Según sus palabras: "Soy una adicta a la revolución de las conciencias. No me gusta esta sociedad quieta y callada; repetitiva y dormida. Quiero que mis fotografías lleguen a influenciar a las mentes de las gentes para que vivan, piensen y reivindiquen".

RETRATS DE L'EXCÉS

Espanya és el primer país de l'eurozona, i el cinquè d'Europa, on l'alcohol és més assequible i barat. Cada any es produeixen a Espanya unes 20.000 morts vinculades al consum nociu d'alcohol, però només 2 de cada 10 casos d'alcoholisme són diagnosticats. Realment, controlem? L'edat mitjana en què la població espanyola comença a beure és als 13 anys. Anualment es registren uns 6.000 ingressos de menors en urgències a causa de la col·loquial expressió: "un dia és un dia".

RETRATOS DEL EXCESO

España es el primer país de la eurozona, y el quinto de Europa, donde el alcohol es más asequible y barato. Cada año se producen en España unas 20.000 muertes vinculadas al consumo nocivo de alcohol, pero sólo 2 de cada 10 casos de alcoholismo son diagnosticados. Realmente, ¿controlamos? La edad media en que la población española empieza a beber es a los 13 años. Anualmente se registran unos 6.000 ingresos de menores en urgencias a causa de la coloquial expresión: "un día es un día".



Foto: Júlia Termes

MARC PUIG I PÉREZ

(Blanes, 1986)

foto@marcpuigperez.cat

marcpuigperez.cat

 @MarcPuigPerez

 MarcPuigPerezFotografia

 @MarcPuigPerez

Ha estudiat Ciències Polítiques i el Graduat en Fotografia a l'IEFC. Es va iniciar en el món de la fotografia al registrar amb la seva càmera els primers concerts musicals i els actes polítics en què assistia i participava. Posteriorment, comença a treballar com a fotoperiodista per a diferents mitjans de comunicació, entitats, institucions i partits polítics. Actualment és el fotògraf oficial del grup de música Roba Estesa, i treballa com a fotoperiodista pel diari LaRepublica.cat.

Ha estudiado Ciencias Políticas y el Graduado en Fotografía por el IEFC. Se inició en el mundo de la fotografía al registrar con su cámara los primeros conciertos musicales y los actos políticos en los que asistía y participaba. Posteriormente, empieza a trabajar como fotoperiodista para diferentes medios de comunicación, entidades, instituciones y partidos políticos. Actualmente es el fotógrafo oficial del grupo de música Roba Estesa, y trabaja como fotoperiodista para el diario LaRepublica.cat.

DONES, JOVES I PAGESES

Dones, Joves i Pageses és un projecte fotogràfic que vol reivindicar el paper de la dona en un sector, la pagesia, en què la societat sovint relaciona amb un món d'homes i d'edat adulta. El projecte recull el dia a dia de l'Anna, l'Emma i l'Ivet, tres dones joves, que des de diferents ramificacions de la pagesia catalana posen de relleu que és possible un canvi generacional, que trenca esquemes, i amb una perspectiva de gènere que empodera les dones joves a ser pageses

MUJERES, JÓVENES Y CAMPESINAS

Mujeres, Jóvenes y Campesinas es un proyecto fotográfico que reivindica el papel de la mujer en un sector, el campesinado, que la sociedad relaciona con un mundo de hombres y de edad adulta. El proyecto recoge el día a día de Anna, Emma y de Ivet, tres mujeres jóvenes que, desde diferentes ramificaciones del campesinado catalán, ponen de relieve que es posible un relevo generacional que rompe esquemas, y con una perspectiva de género que empodera las mujeres jóvenes a ser campesinas.

FITXA TÈCNICA DE L'EXPOSICIÓ

Adreça

Ajuntament de Perpinyà

Sala Paul Alduy

Plaça de la Llotja

Perpinyà

De l'1 al 16 de setembre 2018.

Horari: dilluns a diumenge de 10h a 19h.

Inauguració

4 de setembre de 2018 a les 18:45 h

a la Sala Paul Alduy.

Comissariat

Departament d'Activitats Culturals de l'IEFC

Temàtica

Fotografia Reportatge Documental

Número d'obres

70

Contacte

IEFC · Departament d'Activitats Culturals

Carles Costa: ccosta@iefc.cat

Llorenç Raich: llraich@iefc.cat

T 934 941 127

c/ Comte d'Urgell, 187 (Recinte Escola Industrial)

08036 Barcelona

www.iefc.cat

INSTITUT D'ESTUDIS

FOTOGRAFICS

DE CATALUNYA

Associació Cultural fundada l'any 1972.

Amb la filosofia d'entitat al servei del públic,

té com a finalitat la promoció i divulgació

de la fotografia dins dels àmbits culturals,

acadèmics i de la investigació

c/ Comte d'Urgell, 187 (Recinte Escola Industrial)

08036 Barcelona

T 934 941 127 info@iefc.cat

ORGANITZAT · ORGANIZA



FICHA TÉCNICA DE LA EXPOSICIÓN

Dirección

Ayuntamiento de Perpignan

Sala Paul Alduy

Place de la Loge

Perpignan

Del 1 al 16 de septiembre de 2018.

Horario: lunes a domingo de 10h a 19h.

Inauguración

4 de setiembre de 2018 a las 18:45 h

en la Sala Paul Alduy.

Comisariado

Departamento de Actividades Culturales del IEFC

Temática

Fotografía Reportaje Documental

Número de obras

70

Contacto

IEFC · Departamento de Actividades Culturales

Carles Costa: ccosta@iefc.cat

Llorenç Raich: llraich@iefc.cat

T 934 941 127

c/ Comte d'Urgell, 187 (Recinte Escola Industrial)

08036 Barcelona

www.iefc.cat/index_cast.php

INSTITUT D'ESTUDIS

FOTOGRAFICS

DE CATALUNYA

Asociación Cultural fundada en 1972.

Con la filosofía de entidad al servicio del público,

tiene como finalidad la promoción y divulgación

de la fotografía dentro de los ámbitos culturales,

académicos y de investigación.

c/ Comte d'Urgell, 187 (Recinte Escola Industrial)

08036 Barcelona

T 934 941 127 info@iefc.cat

